

Records electorals

Vaig néixer un 17 de desembre, de l'any 1921. No tenia per tant encara deu anys quan Espanya, un 14 d'abril de 1931, canviava el seu règim monàrquic per una república, la segona, després que Alfons XIIIè («para evitar derramamientos de sangre») marxés cap a l'exili després de perdre unes eleccions municipals celebrades el 12 de març del mateix any.

I la gent del carrer —això sí que ho recordo bé!— deia, admirada: «Som el mirall del món. Hem canviat de règim sense disparar un "tiro"!»

D'aquelles eleccions, si bé no tinc cap record personal, conservo l'exemplar número 83 de NOSTRE IDEAL, corresponent al dia 7 de març de 1931 que justament va encapçalat per un article que es titula «Les eleccions municipals».

D'aquest article en vull copiar uns fragments que em semblen interessants:

«Avui, els molletans, encara que tots els que actuem som catalanistes, estem dividits políticament en dos grans grups; però s'ha de confessar que no es pas per qüestions personals, car tothom és amic particularment. Són diferències d'apreciació de la política general, catala-

na i espanyola, les que ens separen.»

«... nosaltres hauríem de desitjar que els directius dels nostres contrincants no tinguessin gaire encert en la tria dels seus candidats, però com que és l'interès de Mollet el que ens mou, celebrarem que esculleixin d'entre els seus, homes de criteri, fills de Mollet o forasters que per fer temps siguin entre nosaltres, hagin posat afecte a la nostra vila.

«I cal... que quan una proposta sigui acceptable, sigui ben rebuda tant si és blanc com si és negre qui l'hagi presentada.

«Es precis... demostrar que hem guanyat en patriotisme, en seny i en educació política...»

«Així laborarem pel bon nom de Mollet.»

Signava aquest article en Josep Sans i Rossell, més conegut pel Vilarrosal qui, malauradament, cinc anys més tard comprovava que aquells bons desitjos del seu article electoral no eren pas compartits per tothom.

Les eleccions del 36

Mesos abans, el 16 de febrer de 1936, tindrien lloc unes altres eleccions en les quals els dos blocs s'enfrontaven a nivell de tota la nació. Triomfaria l'anomenat Front Popular i, a partir d'aquí, els aconteixements es precipitaren fins a desembocar en una lluita

civil que va durar tres anys, i en una dictadura que arribaria fins la mort —el 20 de novembre de 1975— de qui l'havia encapçalada.

En aquells moments, i ja bastant abans, es dubtava entre dues paraules: RUPTURA o REFORMA.

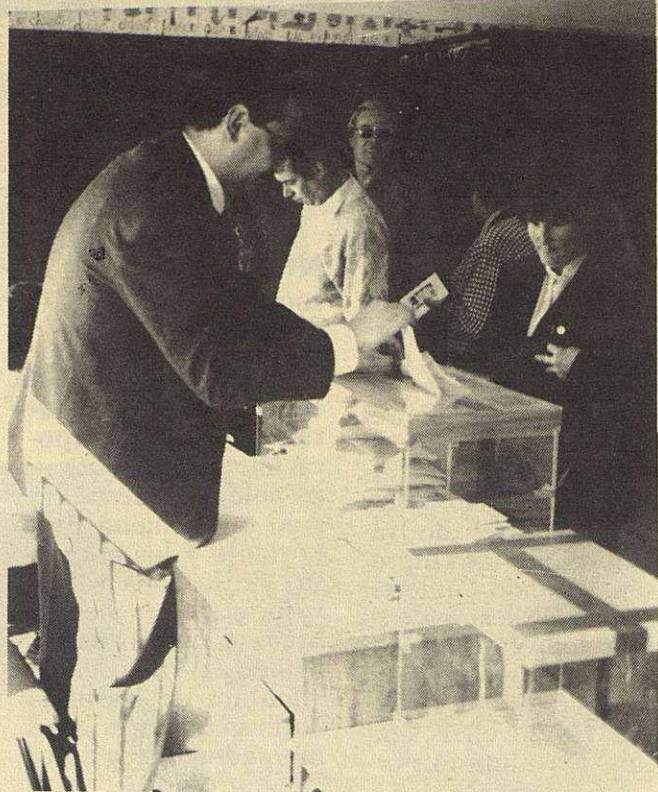
Es convocaren unes eleccions, i el país s'inclinà per la moderació, si bé amb un majoritari desig de canvi, perquè «allò» no podia continuar.

I, novament, donarem un exemple al món, semblant al d'aquell 14 d'abril.

Però... durant una bona dotzena d'anys hem vist assassinats, i raptats, i atemptats; robatoris de tota mena; drogadicció; erotisme-pornografia envaint els quioscos, i la mateixa TV que es fica a les nostres vivendes; divorcis, avortaments (la «pena de mort» que s'aplica als més innocents, sense haver de modificar la Constitució); incendis intencionats, escarnis i burles de les creences més arrelades, etc.

Tinc una poesia de títol «Quina llibertat...?» on hi figuren aquestes dues estrofes:

No puc capir que sigui
[aquesta cresta
la de les llibertats que
[vam votar.
Aquella llibertat no pot
[ser aquesta
sinó que és la de viure
[i de pensar
La del respecte als drets
[de la persona
i fins la d'escollir, si
[m'apureu,
els més capacitats que
[un hom raona
i no les «lístes» que ara
[ens imposeu

Aquí volia venir a parar, justament.

Perquè, dels meus records d'aquelles eleccions d'avant guerra, sé que més d'un i més de dos, al damunt de la candidatura escollida per les raons

ideològiques que fossin, la podia modificar afegint-hi els noms del partit contrari que, pel seu relleu intel·lectual, o per les seves dots oratòries, equivocadament o no semblaven al votant dignes de figurar també en el Govern de la nació.

I havia vist, concretament, candidatures de l'Esquerra Republicana de Catalunya, modificades amb els noms d'un Trias de Bes, d'un Ventosa i Calvell, o d'altres que se m'han esborrat de la memòria, pertanyents a la Lliga Regionalista.

Avui, resultaria impossible afegir els noms d'un Culler o d'un Roca a una candidatura socialista. O els d'un Pasqual Maragall o d'un Obiols a una candidatura convergent.

Davant d'aquesta «partitocràcia» que l'elector constata cada vegada més, no és tan estrany que s'estenguï l'abstencionisme,

quan es comprova a sobre que de les promeses electorals a les realitats posteriors hi va una considerable distància. Sense oblidar els «pactes» i el «transfuguisme», per acabar-ho d'arrodonir...

Amb tot, personalment, he seguit com fins ara votant no els que més m'agradaven, sinó els que menys en desagradaven. I confiant que acabí caient pel seu propi pes la convicció que són més democràtiques les llistes obertes que les tancades, encara que cap partit —de dreta, d'esquerra o de centre— ho vulgui reconèixer per ara; sense oblidar una carta molt breu publicada a «La Vanguardia» no fa massa, que deia, exactament: «Els catalans, en aquests darrers anys, ens hem posat d'acord només dues vegades: la primera vàrem obtenir l'Estatut. La segona, els Jocs Olímpics.»

Aquests Jocs Olímpics que si no saben rectificar tots plegats, faran que el President del COI, Sr. Joan Antoni Samaranch, s'arrepentí d'haver propiciat la candidatura de Barcelona.

Però aquest ja seria un altre article!

Joan Aliguer

SONY
SONY
SONY

SAMSUNG

Asistencia Técnica Autorizada

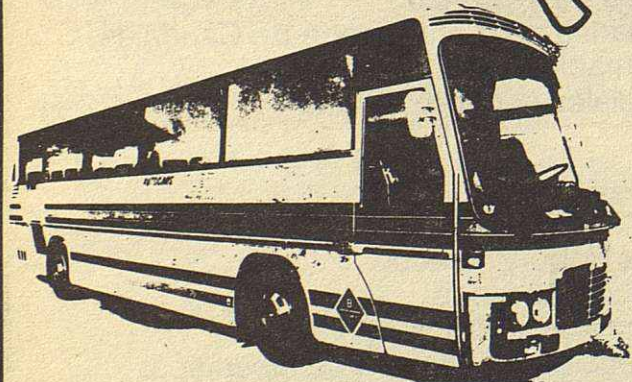
TOSHIBA

- REPARACION DE VIDEOS VHS, BETA y 8 mm.
- TVC, HI-FI ORDENADORES
- CONSULTAS TECNICAS
- REPUESTOS Y ACCESORIOS

Pamplona, 6-8
Tel. 593 95 50

MOLLET DEL VALLES

Autocars **KALET S.A.**

Tel. 5930799

AUTOCARS
PER A
EXCURSIONS

SERVEIS DISCRECIONALS PER A
COL·LEGIS - FÀBRICUES - EMPRESES
CONVENCIONS

School of English
Escola d'anglès

good

MEMBER OF THE «EL VALLES OXFORD COMMITTEE»

Antònia Canet, 14, 5è, 2.ª Tel. 593 27 11 - MOLLET DEL VALLES